

Kindertandheelkunde in Ecuador

Met de ANT Van Nouhuysbeurs op buitenlandstage

Yoica ten Brincke en Anouk van 't Hof beginnen én eindigen hun studie Tandheelkunde aan ACTA samen. De twee studiegenootjes stonden samen op de prekliniek, schreven samen hun bachelorscriptie en waren ruim drie maanden lang volledig op elkaar aangewezen tijdens hun buitenlandstage in Ecuador tijdens hun masterfase.

Wat hebben jullie in Ecuador gedaan?

Anouk van 't Hof: 'We hebben deelgenomen aan een lopend onderzoek voor onze masterscriptie; een gerandomiseerd klinisch onderzoek naar *minimal intervention* behandeltechnieken van melkelementen bij schoolkinderen tussen de zes en acht jaar. We hebben, naast het toepassen van deze technieken (ART, UCT en fluoridelak), deze kinderen ook geholpen waar nodig. Hoewel ACTA ons een goede basis geeft, hebben we hier ervaring opgedaan die ons de rest van onze carrière zal helpen. Het ging niet altijd van een leien dakje.'

Noem eens een voorbeeld?

Yoica ten Brincke: 'Maycol was een van onze patiëntjes. Toen hij de behandelkamer binnenkwam, wilde hij eigenlijk niet. Zijn handjes gingen veelvuldig naar de instrumenten. Zijn beentjes en hoofd wiebelden alle kanten op en zijn tong, die was werkelijk een meester

in alles uit de mond werken. Hierdoor was het cariësvrij maken van het melkelementje een moeilijke klus. De taal vormde een barrière en het feit dat een vijfjarig jongentje niet begrijpt wat er gebeurt, maakt het er ook niet makkelijk op. De vorige keer moest hij vreselijk huilen, maar we merkten dat de rustige aanpak tijdens de tweede controle een uitkomst bood. We hebben hem voor een minuut rustig kunnen krijgen en we hadden er vier handen voor nodig, maar de ART-vulling kregen we erin. Ontzettend trots op de prestatie die hij geleverd heeft, liep Maycol het klaslokaaltje, onze behandelkamer, weer uit. Wij waren ook wel een beetje trots op onszelf.'

Was het een voordeel om met z'n tweeën in Ecuador te zijn?

Yoica: 'Ja, zeker! We hebben alles samen gedaan, zonder enige assistentie. Uiteraard heb je wel contact met ACTA via de mail en gelukkig gaat

Yoica ten Brincke (links) en Anouk van 't Hof (rechts)

dat heel snel, maar daar ter plekke waren we echt op elkaar aangewezen.'

Hebben jullie nog wat van het land kunnen zien?

Yoica: 'Ecuador is niet zo groot; je hoeft geen enorme afstanden af te leggen om een goede indruk van het land te krijgen. Zodra we op vrijdag klaar waren, hebben we de bus gepakt zodat we op zaterdag en zondag wat van het land konden zien. Na onze stage zijn we langer in Zuid-Amerika gebleven en hebben we de Galapagoseilanden bezocht en zijn we per bus door Peru getrokken.'

Wat zullen jullie nooit vergeten?

Anouk: 'De patiëntjes: dat waren echt stoere kinderen. Zo was er een meisje van vijf, die elke dag even bij ons kwam kijken. "Doctora,

doctora", riep ze dan. Dat was heel gezellig, totdat we haar gingen behandelen. We moesten vrijwel al haar kiezen trekken. Maar de dag erna kwam ze weer vrolijk bij ons langs.'

Yoica: 'Of een jongetje van zeven die kwam vertellen dat zijn kies pijn deed. Toen wij uitlegden dat de kies getrokken moest worden, zei hij zonder blikken of blozen dat dat maar moest. Ik heb volwassen mannen gezien die op zo'n moment liever terug naar huis wilden.'

Welke hindernissen hebben jullie moeten nemen?

Anouk: 'Kinderen die te jong waren om de behandeling te begrijpen, verkeerde volgorde van behandelen, kiesjes die moeilijk te beoordelen waren zonder röntgenfoto's, kiesjes die zó rot waren dat ze amper te trekken waren, de weinige materialen en faciliteiten, het werken zonder elektriciteit, afzuiger en water, waren hindernissen, maar we hebben er in Ecuador mee leren omgaan.'

Wat hebben jullie mee naar huis genomen?

Yoica: 'Ervaring. We zijn in een korte periode veel gegroeid. Je wordt heel flexibel; je hebt weinig en je moet bepaalde keuzes maken die je baseert op beperkte informatie.'

Anouk: 'Buiten het feit dat we nu beter, efficiënter en sneller zijn geworden in het behandelen, heeft het ons ook een ontzettende dosis zelfvertrouwen gegeven.'

De ANT Van Nouhuysbeurs

De ANT Van Nouhuysbeurs is voor studenten Tandheelkunde die tijdens hun studie in het buitenland een stage lopen. De beurs is vernoemd naar Herman van Nouhuys, de oprichter van de ANT. De ANT stelt per faculteit Tandheelkunde twee beurzen van 500 euro beschikbaar. In verband met de verhouding in aantal studenten worden er voor ACTA twee extra beurzen beschikbaar gesteld. Dit betekent dat de ANT in totaal acht beurzen per jaar geeft.

Informatie: www.ant-tandartsen.nl/studenten